

околны-тѣ скалы, що ся възвынявахъ отпрѣдъ и отзадъ имъ, съ ясный си гласъ, като припяваше горѣ-тѣ :

„Горѣ горо зилена,
„Защо си, горо, повѣхнала,
„Повѣхнала та изсъхнала.

Никола, като по-безгласенъ, само го придружаваше и ся прокликваше, като ижлнеше на другаря си чибучето, кое то тѣй сега раскошно пушеше. Тѣмъ сега нѣщо тѣжи и като напрѣдъ не бързѣтъ: неговы-тѣ (Жельови) роднини бѣхъ напълнили дисачкы-тѣ имъ съ хлѣбъ, їестье и въ бѣгличкѣ винце. Тукъ тамъ тѣ ся въспирахъ подъ нѣкое сѣнчясто дърво за да си поодпочинѣтъ съ дружинѣ-тѣ. Тѣ си измѣквахъ полегычка чотуркѣ-тѣ и, съ наздравяване единъ на другыго, нѣхъ вино за да си уста-та расхладятъ и сѣрдце развеселятъ.

— Пій, Никола, извыка Желе, пій не бой ся, полека-лека до вечерѣ ные сме сѣкой у дома — у дома си въ Шюменъ.

Булка-та и Станка при това ся поотдалечавахъ на стѣриѣ и поглѣдвахъ, ще ли видятъ отъ пѣйдѣ си Петра и Васили. Нѣ тѣ бѣхъ вещь далечъ отъ тѣхъ. На засъхналы-тѣ тѣхны устны ся изображава често радостна усмѣха: още малко и тѣй вещь ще